

בְּרֵאשִׁית

תולדות עיונים הערות

התוצאות הטעוריות מכתבים

בענייני רבייה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוזהרג'ת - עלילם לתרופיה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי
ביוראים וצינוגים, העוריות והארות

ברשות מקץ, שבת חנוכה
שנת תשע"ה

מאמין גם עתה בודאי אין לשום אחד נסינונות שלא יוכל לעמוד בהם, ועקר הוא מניעת המוח ליקיר ח'ב סי' מ'). אבל מאחר שברוך השם אתם כולכם וקיימים בהאמנת והאמונה, מוכתנייכם בכם שבחסדי השם יתברך לא אבוש ואותם לא תבשו כי לא בעלמא הדין ולא בעלמא דעתך. וכל אחד צרייך לומר לך צמו יוחזקאל לא, כד אחד היה אברהם כמו שפирוש בתחלת הספר (לקוטי מוהרץ זוויל שם). ואלה הסתכל כלל על בני העולם שרים מהארץ ה' ומונעים אותו וכו', וכן כל הרוחה ליכנס בעבורות טעולמים, ולא הסתכל כלל על יידי בחינת שישוב שאון בעולם כי אם הוא לא בדורו ייחידי בעולם, ולא יסתכל על אפשר לו ליכנס כי אם על יידי וחוננו ואשתנו ובנו וככזאת, או המניעות שיש משאר בני העולם עיי'ש, שם המונען. כגון אבי ואמו או חותנו ואשתנו ובנו וככזאת, או המניעות שיש משאר בני העולם עיי'ש, מ'ח'ב סי' מ'. ועוד עליון מכתב קעה' يوم לילך אמר שהארם ברינו ז'ל (בליקורם ריש ח'ב) אחד היה וכמי, ועל יידי והוא יכולם לפבול הביוונות וכו'). ואני מחה עצמי עתה בזה הרבה. כי מה עשויה אם גם את חמ' ה' הייתם זורקים בי אבנים ח'ג' כמו שעובר על אברהם שורה אחד בעולם [עיין חי מוחרא' סי' שצ'ה שבפי' לאדר ל' ז'יל מנול היסורים שעובר על אבינו שהיה מגיר גרים והיה מקרב בני הנערומים להשייט], והו רצץ אחורי כמו שרודפים אחר המשוגע, ייחסים ונשותיהם חולקים על אללו בני הגערומים ע'כ, וכמה מבואר בספר מורה נבוכים להרבהם, ובאגרת להר' הקדוש רבי אלימלך מלעננטס צ'ל סוף הספר]. ברוך השם שאותם נצלתם מזה.

אתם כל אחד ואחד צריך לחשוב בעצמו שאפילו אם היה רק אחד בעולם
ודוע מאמת כזה, היה צריך להתחזק נגד כל העולם. אך הקדוש ברוך הוא
ששולח על האדם מה שאין יכול לעמוד בו, ובכך השם שיש לנו על כל פנים
הקיובן הקדוש הזה, התמיימים וה캐רים, אשר איןם בוחרים בשום חכמת
שקה, ולא בשום יצינות ובלבולים הנוגעים עתה, רק הולכים בתום ובאמת
ור בדרך הק' אשר דרכו בו אכבותינו מעולם, אשר לא היינו זוכים לזה כי אם
"ובבריו הקדושים והנוראים האמתיים, העומקים בכל מיני מקומות, התמיימים
בכל מינויים פמיינום אמרתי."

נו מה טוב חלקיינו שזכינו לשמו של כל זאת, אשרינו על כל דבר ודבר
ועל כל שיחה ושיחה וכ'ו' ששמענו ממן ז'ל. עד הנה עוזרנו רחמיו
שזכינו לשמו תורות ומעשיות כלאה, בתוכך רעש אש המחלקה עד לב
שם שהוא בימי ז'ל, אשר עמדו לבלווה חיים ח'יו, והשם יתרברח חמל על עמו
שישב בברסלב, ושם נתחברו כל ספריו ה'ק, מי ימלל גבורות ה' ישמע כל
תחלומו

בדולים צדיקים בmittah יותר מבכיהם (חולין ג), לאחר הסתלקותו ה' ראיינו חידושים נפלאים וניסים עצומים יותר מבכיהו, שנთן כה לעיר כמווני, מורדף בל' חשך כמווני, למתוב ולהדפס ספרים מלאה, ולהבר ולחדפס תפלות רראות מלאה, ולקיים קיבוץ קדוש כזה על ראש השנה לאומאן וכו' וכו'. רבות שיתאתה ה' אלקי וכו' אין ערוך אליך אגדיה ואדרבה עזנו מספר (תהלים מ, ז).

וכן לימוד רביזואל את כל אונ"ש שיתמידו עצם ללימוד פוסקים בכל יום חוק ולא יעברו (שיעור הרץ סי' כ"ט), ובן-א-חشب רביזואלי מה שהאדם צריך ללמדו בכל יום עד שאנו היום מספיק, דהיינו לזכור בכל שנה ש"ס עם הרץ ו/orא"ש ו/or שורע הגדולים וכו' (שיעור הרץ סי' ע"ו). ועינן ימי מורהנת' (ח"א סי' פ"ג) איך אחד שיחיה מומחה רבי בני הנערום ומופלא בלימודו, והעולם החזקינו אותו שמתהיר בלימודו, אבל מורהנת' ראה שאינו לומד כלל וכו', וכחכמים איתו בדרך הלימוד שלמד אותו רביזואל עד שבאמצע הקין נתעורר לו וויתחיל להתחמל בלימוד בהתמדה גודלה ונפלה, והיה מתמיד גדול שיש שנים רופפים, ומגרם בהם כל הר' פוסקים הגודלים, ובתוך כך נשתנה לטובה נגמ' באשר בברים' ע"ב

הכלל שאין המתנגדים עומדים למנוע מלמדוד ספרי רבינו ז"ל, רק פנימיות כוונת הרע שבלבם הוא לבטל מישראל כל התורה כולה. כי ידוע לכם מעשי בני הנערומים, בפרט בדור הזה. ואין שום הצלחה כי אם על ידי התורה. ואין מי שיכניס ללימוד התורה וקיים התורה בעולם כמו אדרמור ז"ל, על ידי אמתת דרכיו הקדוש שגילתה על ידינו ובספריו ה'ך' נדרכי רבי'יל מבוארים בספריו רבי'יל, ועל ידי מהרנית ז'ל בספריו הנפלאים ליקוטי הלוות. ועי' מכתב קע"ג. ובמכתב קס"ג' ב' בזהל': כי לא דבר רק הוא כי הוא חיזם, כי המתנגדים ורקם למנוע מוחים אמתיים, להוליך האדם ח"ז בדרך החישר בעיניהם אשר אהורתה ודרכו מות, כי מה שהם רוצים למנוע אמתית רואים בעינים כי רוצים למנוע תורה ותפלה וכו', כאשר יודע כל אחד בנפשו בכמה וכמה תורה ותפלה מוכחה אותנו ורבינו ז'ל ע"י דבריו הקדושים וכו' וכל הפרוש ממנו כפורש מן החיים עכ'... ומהרנית ז'ל אמר פעמי אחת בזהל': הלימוד של דיני התורה נനן לנו השיטות על ידי משה רבינו ע"ה, והלימוד של קיום התורה נתן לנו השיטות על ידי אדרמור ז'ל עכ' (וכובדי אויר אנשי מהרנית ז'ל בסוף שיחות מהרנית אמר'ה) ועל זה התגבר בנו כל כה' אמרנו לך ונחכדים ח'ג'.

ובאמת על פי דרך הטבע אין אנו יודעים שום דרך אך לעמוד נגדם, וגם להתפלל ולצעקון להשם יתברך אך על פי שבזה אנו עוסקים קצת, אבל אין אחד בינוינו שיוכל לעמוד בתפלתו כנגד התగורות כזה, אשר הס"מ בעצמו הגר מתנוינו, וחרק שניינו עליינו [עין מה שכ"ר רבי זעירא ליל מכתבי רבינו ס"י ד' יידעת כי ידעתי גם שם העסק שעשפתה עמכם לחזיא אתכם משני הס'ם, על כל אלה עניינו לטשׁו ונשו' הרק עלי']. ועין בימי התקלות בה'ל' ואך על פי כן מרוב התקברות של הס'ם שהתגבר (כמו שכתב מוהרנית בעצמו מכתבי מוהרנית בו'ל' שהס'ם בעצמו הגר מתנוינו להלחתם עיי') נתחדשו העוי פנים ליריד למורhardt ולאשנו ביטוריים שנים כמובא בספר מכתבי מוהרנית עכ'ל). אך אף על פי כן אנו מוחייכים לעשות שלגון, לצעקן ולעוועק להתחנן לפיעו כוונינו וה' שומע תפלה כל פה. אך עיקר בטחוננו הוא רק על כח תפלה חזקן שבוקנים, העוסק בהו העסק שלנו ליריך נשות להשם יתברך באמת, אשר על שמו ה' נקראים "ברסלבר חסידים", הוא מתחילה הוא יגמר כמו שאמר חז"מ ס"ר ר' רבייה, ר' כיון, שכ"מ "איך האב אויס גיפרט און איך וועל אויס פירין", ועוד אמר דיבורים קדושים כאלה. [בגעין איך מוהרנית זהה ר' שעריך העצה הוא תפלה וחונונים לה' ע"ע ליקמן מרבב באע' ומרבר בא"ז ולפניהם בהפניה למלרכט בא"ז]

ואני מאמין גם עתה באמונה שלימה, שבבודאי יגמר הכל כרצונו וסוף כל סוף יהיה אחריהם של הרודפים להכרית הארץ זכרם, אויל להם אויל לנפשם לנצח.

רב המאור הנדרול בנש"ק מופת הרו
נדול מרכן שמו נודע בעשרות מיל'יה
חומר נ"י
נכד ללבינו הק' בעש"ט לה'ה
(הסכמת המגיד מקאנז'ן צ'לה'ה על

מאמר ס"ב:

מאמר: ר' אש ב' ני לר' שרא"ל

ליקוטי אמרים, תורת וشيخות קדושות ממזרן אדור ישראל וקדשו

רבינו ישראַל בעל שם טוב צוקלה"ה

הנזכרים בספר רבייה"ק, ותלמידו מודרגן"ת, ומשאר ספרי ברסלוב

מורה"ר נהמן נ"י, מגע
הקודש נ cedar הבעל שם
טוב ז"ל וכותבו יונ עלינו
(הי' מורה"ר סי' ק"ג)

לי כף, ומata והלא **לעולמו** בטרם שפרע. הפטיר בו הביע
שם טוב שימחו לו **לגמריו** על החוב, עד שנענה לו, וכתב
וחתם שטר מהילה על כל חובו וקרע את שטר החוב,
ותיקף, ומיד אחר כך נפל הסום מת, התחליל הלה **לבעוכות**
לפני הבעש"ט מה עשית לי ומאיין אתה כתעת פרנסת. ענה
הבעש"ט וא"ל סום זה היה חברך שבאו בנגלו בטעום זה,
ועבד אצלך כדי **לפֿרּוּעַ** לך את חובו, וכעת **שמחלתך** לו מטה
הסום.

(שש"ק ח"ז אות תקב"ט)

קמ"ב.

בית מלא ברכת ה'

בזמןו של **הבעש"ט** ז"ל דר במעוזבו היהודי ת"ח וחשוב,
אולם לא העיריצו והעריכו אותו הבריות כראוי, והיה
הדבר לפלא עד ששאל **בעצמו** את הבעש"ט **לפרש** לו דבר
זה, אמר הבעש"ט **לאנשיו** הכנסו **לכיתו** **בימות החורף**
ותראה אם קר **אצלו** **בבית**, הילכו **אצלו** וראו שאכן קר בו
בביתו מאד ואני מוחם כיאות את דירתנו, **אע"פ** שהיה
ביכוחתו. הפטיר הבעל שם טוב ואמר בית קרייזדי קר, א
א **קאלטן** שטוב א **קאלטער** יוד, **שמוחמת** **קמנצנותו** שאינו
דווג **לייהנות** ממנו אף עבר מהחמור הקשה, על כן נהגנו
בו גם כן הבריות במדה כנגדמדה. וכמו כן אמר פעם
לענין אלו **ששינו** **הלבוש** **ממעיל** **ארוך** **למעיל** קצר, א
קורצע בגד א **קורצע** יוד.

(שש"ק ח"ז אות תקל"ל)

קמ"ג.

לפנִי תפְּלַת מָוֶסֶת

הבעל שם טוב ז"ל נפטר **לבית** **עלולמו** בשנת תק"ב ביום
השבועות בין תפלה שחרית למספף.

(שש"ק ח"ז אות תקל"א)

קל"ט.

בהמה בצורת אדם

הגע פעם הבעל שם טוב עם החרירא קדישא **לאיזה**
מקום, ובעברם ראו איזה יהודי עם הארץ יושב ואוכל
בחלעתה בשר **בכמה** כゾלֵל וסובא, ענה הבעל שם טוב
הה' **הכיטו** וראו איך **שבלהיטו** **למאכל** הבשר **בכמה**
נקק **בפניו** צורתה של הכמה ממש, כי **כידוע** בשם
הבעל שם טוב **שבמקומו** **שהוחש** האדם שם הוא כל האדם
כלו.

(שש"ק ח"ז אות תקב"ז)

ק"מ.

ה' הוא האלים

שאל פעם הבעל שם טוב את תלמידיו מה מספרים
אחריו הבריות, אמרו לו **ששמעו** הולך בכל המדיניות
על מעישו ונפלאותיו הנדלות. ענה ואמר, **אליהו הנביא**
עשה והצליח יותר ממנו, כי **שבחו** **נאמר** איש סח' אהרי
ה' הוא האלים, והיינו שחורו הבריות **לモטב** וצעקו
מחמותו בראותם גדוות, **ה' הוא האלים**, וממני הפטיר
כמתאונן, מספרים מעשה, כי **העיקר** **מעלת** **סיפורים**
מהצדיק הוא מצדוקתו ולא ממופתיו גרידא.

(שש"ק ח"ז אות תקב"ח)

קמ"א.

תיקוני נשמות

הגע הבעל שם טוב אל היהודי אחד ובין השיחה שאלו
הבעל שם טוב מהה פרנסתך ? ענה לו פרנסתי
הוא היה שיש לי סום נפלא ביותר שאני עובד עומו וסום
וה **למוציא** הטוב הנה סום ברייא ביותר, וכך הילך והפליג
במעלת הסום הבריות. שאלו הבעש"ט האם זכר לך איזה
יהודי שנשאר חייב לך סכום נכבד אולם כבר שבק חיים
והילך **עלולמו**, אמר אכן היה לי חבר אחד כזה שהיה חייב

מההסתמת הגה"ק רב אייר בראץ צלה"ה על הליקון:

הרוב המופלא ומפלג בתורה ובחסידות המפורטים מורה"ר נהמן נ"י הגדול בשם טוב גידולי הילך נ"י הגדול בשם טוב גידולי הקודש ורע קודש מוחצבותו נ cedar לה'ה הרב המפורט בתורה ובחסידות יידי

רב לו בעשר יdot בוצינא קידישא ה"ב קדוש יאמר לו, כל ר' לא אמר לך מ'ה ירושא בעש"ט ז"ה, והרב מורה"ר נהמן הולך בעקבות אבתו דק'...

מההסתמת הגה"ק רב אייר בראץ צלה"ה על הליקון:

ירושה הוא לו מאבותיו, אבות מלכ"ל דaicא תולדות, שכן יונק מנידויו והקדש, חוטר מגוע האלקי המפורט הבעל שם טוב ז'ה'ה איש חמודות וורע לברכה ורע קודש

שם ומעשיהם עזרם מעודות...

מאמר מישיב נפש ◆

קמ"ד

שאלות על חסידות ברפלכ' ומקורות מפפרי קודש

מאת אחד הרבנים שליט"א

סימן ב': רצון מבהיר הברואים

שואל: ראיתי בהחפלה שנדרפס בסוף תיקון הכללי, שנכתב לפני ואת מצאנו באמתת הכתבים, והוא מעט הכתובות ורב האיכות, שם בנוסח החפלה כתוב שהחזרה דרך כבושא מאתק וכו', ובדרך נתיב הזה תאר עלי אורך להחוירני בתשובה שלימה לפניו באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון מבהיר הברואים ע"כ, ולכאורה משתקף כאן שם שמיים עם דבר אחר, כאשר יש רצון ה' ועוד רצון של אחר יהוה וה מי שיחיה, וזה אסור כפי מש"א חז"ל (סוכה מ"ה:).

משיב: אשיב לך במליצת חז"ל (ב"מ פ"ו). ששאלת שם פה קטעית תנען, או פה וקטעית תנען (הינו עם אותן וי"ו או בל"ו ווי"ז), אמר לו האליהים (אני נשבע) צריכה וי"ו כי מרדיא דלבנות, ופירש"י עז' שרב החובל מנהיג בו הספינה לרחקה מן האבניים ומן המכשוליות (עיי"ש הכוונה), וכן (ב"ק ל"ז) איננו מועד תנען, או איננו מועד תנען, ויש נ"מ להלכה, וכ"כ הוא אצלנו כי לא צריכה וי"ו כי מרדיא דלבנות, הינו בשתי הדרישות שכתב כפי רצונך באמת, כפי רצון מבהיר הברואים, ולא כתוב וכפי רצון מבהיר הברואים עם וי"ו, שהיתה משמעו כאילו יש שתי רצונות, כי באמת אינו מדבר כאן בשני רצונות כלל ח"ג, רק רצון מבהיר הברואים הוא ביאור ופירוש על רצונך באמת.

כי כאמור יש לדיק עוד מהו רצונך 'באמת', האם יש בכלל דבר כזה שהוא רצון השם שהוא בשקר ולא באמת, ומהו הכוונה بما שאמר רצוןך באמת.

אלא הכוונה הוא עפ"י מש"כ בתורה (שםות ל"ב) שאמר הקב"ה למשה רבינו ועתה הניתה לי ויחר אפי בהם ואכלם ועשה אורת לגו גדור, ואמרו ע"ז חז"ל (ברכות ל"ב) אלמלא מקרה כתוב א"א לאומרו, מלמד שתפסו משה להקב"הcad ששהוא תופס את חייו בגדוד, ואמר לפניו רבש"ע אין אני מניח עד שתמחלול ותסלח להם, נמצא שכפי הנראה היה רצון הש"ית שלא למוחל על החטא הגדול הזאת, ורצון משה שהוא מבהיר הברואים כמו שכינוהו הרמב"ם באגדת תימן) הוא שעכ"ז ימוחל להם הקב"ה, אבל באמת לא כן הוא, כי גם רצון הש"ית 'באמת' הייתה שיבקש משה שימוחל להם, כמו"ש רשי" (דברים ג')עה"פ אתה החלות להראות את עבדך, אל מקום למדתי, שאמרת לי ועתה הניתה לי, וכי תופס היתי לך, אלא לפתח פתח שביה תלוי להחפלה עליהם.

נמצא שאשר האדם חוטא בחטאיהם גדולים, רצון הש"ית כפי הנראה בהשכמה העליונה הוא שלא למוחל לך, אבל רצון הש"ית 'באמת', כפי מה שהבין משה רבינו מבהיר הברואים הוא, שادرבה כן הוא רצון השם 'באמת' שיבקשו אותו למוחל, ואו ימוחל, ומה שאמר הניתה לי, זה רק לעורר את האדם שיבקש את הש"ית.

וכזה פירשו עי" פרי צדיק ר"ה אות כ"ה) מש"כ (תהלים ק"ל) כי ערך הסליחה למען תורה, כי הקב"ה אינו מגלה תיכף הסליחה, ורק מראה כאילו אינו סולח, כדי שירבו ביראה ויעסקו בתשובה עוד, עד שיראה להם הסליחה.

וזהו הכוונה כאן שambil שהקב"ה יחתור חתירה להחוירו בתשובה, עפ"י שהרבה לחטווא, שעיל מצבו יכולין לומר דברי הקב"ה ועתה הניתה לי וגור, שאינו רוצה למוחל, עכ"ז כפי מה שהוא רצונך באמת, כפי מה שהוציא לאור משה רבינו מבהיר הברואים את רצונך באמת, כן תחתור לי חתירה לקבלינו בתשובה.

ומתאים מאד דברים הללו לרביבנו נחמן, כי גם עמש"כ בזוהר (ח"א קפ"ה. ר"ט): שעיל פגם הברית בפרט מאן דואשיד זרעא בריקניא ח"ו וכור אין מועיל תשובה, אמר ע"ז (שיעור הר"ן סי' ע"א) שאין הדבר כן רק על הכל מועיל תשובה. ואמר שבזה המאמר זוהר אין שום אדם מבין הפשת רק הוא בלבד. והכל שbamת מועיל תשובה בודאי על חטא זה אף אם הרבה לפשוע ח"ז בזה.

נמצא שמה שכתוב בזוהר דוגמת מה שנראה רצון הש"ית בהשכמה העליונה, שהוא ועתה (על חטא זה) הניתה לך, מגלה הצדיק מבחר הברואים שרצון הש"ית באמת אינו כך, רק שהוא בבח"י כי ערך הסליחה למען תורה לנ"ל, שהו מה שהרבה בספורי לומר (לקו"מ ח"א סי' ע"ד וס"י רס"א, ובח"ב סי' מ"ח ועוד) כי כל ההתרחקות הוא רק התקרכות, כי מראים להאדם התרחקות, אבל הכוונה בזה הוא שיתקרב יותר ויתור, והוא ע"ד כוונה הנ"ל.

ובזה י"ל מה שמתפלין בהஹוננות (הושענא ערעור שע"י) צור צדיק מושיעי, כי הקב"ה נקרא צור על שהוא חזק, כמו שהראה חוקתו במה שאמר למשה ועתה הניתה לך, אבל בזה א"א שיבוא לנו ישועה, והקב"ה רוצה שהיה הצדיק מבהיר הברואים, שהוא בין תוכן ועומק דברי הצור, ועיי' שניהם ביחד צור עם הצדיק, עייז יהיה מושיעי.

באותם הימים, כן יפליא חסדו עמו תשועת עולמים נסוח השליחות בוועת תענית אשרה. ונזקה לשמהו בישועתו מהרה ביום פורים הקדושים הבאים לקראותינו לשלום, ויתרומם קרן האמת למללה, ונגיל ונסиш בישועתו תמיד.

ואתם אחוי ורעני שישו ושםתו, ברוך השם אשר זכיתם להיות בחילוקו הקדוש לנצחה. והתיו מודים על העבר שעור لكم לישאר קיים בהאמת בתוק צרות ויסורים כלאה, ותצעקו על להבא. השתקלו והרבבה תhana ובקשה לבני ה' מעמקי לבכם, ותצעקו ותתחננו להשם יתריך בכל יום, שיזכה כל אחד לישאר על עמדו בקדות יהודתך ושונכה להנצל משונאינו ורודפיינו, המה יכרעו ויפולו ואנהנו נוקם וננתוד, ונוכה להתראות עצם בקרוב פנים אל פנים, נגילה ונשמה בישועתו.

נתן מברסלב'

ושלום לדיידי הותיק מוה' אברם בער שיחי' [נד רבייל]. היה חתנו של ראש החולקים על מוהרנת משה. והعصיו בטור תוקף מצוקת המחליקות להוציא עלי שירחך עצמו מן דרכו וקנו רבייל ושיתחיל גם הוא להולך על מוהרנת זיל, אמן ר' אברם בערני' ראה ררכיהם איך שם להיפר מן דרכי עבדות ה', גם ראה על אשתו הרבה קלות רח'יל, וכן התפרק מהם יצאו מביתם, ולבסוף נתגרשו.

בתח'ה בני חביבי, כי בודאי לא יעוזו אותך, והכל יתבהך לטובה וכו', ושלום ושמחה וחווים, ודבריו זיל חיים וקיימים שאמר "גאט איז גראוס מע וויסט גאר ניט, גאט פירט תמיד איזיס". ואני העני והאבינו והנרדך כל כך, בתומי אלך להאמין בדבריו הקדושים בתמיות ובפשיות ולספר לכל החפץ לשמעו את כל מעשי ה' הגדול אשר עשה עמו נחישבונו ולקרבו אליו יתברך ולתורתו הקדושה. וה' יגמר בעדי, וגם עד זקנה ושיבת אלקיהם אל תעונני, עד אגיד זרועך לדור לכל יבא גבורתך וצדקתך וככ' (מהליכ' עא, יט).

נתן הנ"ז

ושלום רב לדיידי כנפשי ולביבי, הרב המאור הגדל, הותיק מוה' אהרן נ'י [רב דק' ברסלב', מגדולי רבייל וחבר נאם למוהרנת]. עם שלום בני שיחי' [הר'ה'צ' ר' צבי אריה, והר' נחמן שהיה מקודם חתנו של מוהרנת זיל ולכבוד כל בני ביתו [נדroid' הי הרה'צ' ר' נחמן אברך טשערון, מגדולי תלמידיו מוהרנת זיל. והשני הרה'צ' ר' חיים שה' אחיך רב ואבר' ברסלב' צי']. שלום ויעש רב.

כבר פירשתי שיחתי קצר למללה ומה אוסף לדבר עוד. מעלת כבוד תורתו יודע הכל לבבו כלבבי ונפשו כנפשי, כי לנו אחד. וביחסם יתריך חסינו כי לא יעוזו אותנו לעת זקנתינו, ויראו שונאינו ויבשו ובעת פקדתינו לאורך ימים ושנים יאסוף נפשותינו בין אנשי רבינו זיל, ולא נמוש ולא נכלם לנצח [ע"ע במכتب קע'א "שתצא נפשותינו בין ברסלבר חסידים"]

נתן הנ"ז

כוונת העורות והצינונים בכדי להבין את המכתב ה'ק', וברצינו בוועיה להדרים כל המכתבים עם העורות כדי לזכות את הרבים, לנו נשמה לקבל באימיל מן הקוראים הקרים "הארות" בין על דברי מוהרנת ובין על דברינו כדי שיצא מחתה ידינו דבר נאה ומתוקן, ואישר כוחכם למפרע

המאורני חיל ועוזני עד עתה לא בוכותי ולא בכח לי אם בוכותו וכחו הגדל [הביב'ה' בער אוואן נבנה על ידי מוהרנת זיל ונגמר הבניין בסוף שנת תקצ'ד כמי'ש לעיל המכובדים שהי' מוסדי השם שנשלם הביה'ם לבני תחלה המהוליקות. ומוהרנת דאה בכל פעולותיו להען הגדרת רב'ז' נסם עצומים יותר מהחסדים ורומי השית' שרבייל גילה לנו עוצתי הקדושים בספריו ה'ק', כמי'ש דיאנו חידושים נפלאים וניטים עצומים יותר מבחיי', כי בפעולותיו אל לכתוב ולהרפיס הספרים, ולעorder ולבכן איגש על ראש השנה לאומאן, ובבונת הבית המדרש על שם של רב'יל, ולהתפלל בו, בו המשיך דעת קדשו של רב'יל שלא יכבה גורו לעיל, שלא רק הדור הואה שראו את מעשי ה' וגופלותו ושמו אותם מפי רב'יל ידע מות, רק גם דורות הבאים גם הם יכול להינות מאור קדושים רב'יל ודוק. אף שהביב'ה' כבר נגמר עדין לא היה הביב'ה' ח'א אוט קי' בהדרה, והוא צורcin עדין כמה שיטופים ותיקנים כמו'ש לעיל מכתב, עיין ימי מוהרנת ח'א אוט קי' ובימם ח'ב. ועי' למן מכתב קע'ז' זונכה שיטקים על תילת הבית המדרש שלו, ולגמור הבניין בשלימות שנה חואת']. הוא יעורני גם עתה לגמור הבית המדרש פה בקץ' ההאה עילינו לוטבה איזה, וגם שאושב מהרה לבرسلב' לבתיו שלום.

כפי אם אמן אני פחדן גדול, וכגンド זה זכני השם יתברך להיות חזק מאד בעורת השם יתברך בעותתDKDושה. והשם יתברך נתן מצחי חזק נגד מצחם, ובBOROK השם אני חזק בדעתךatum בזרז' וכוחות נחשת. ואני מכין עצמי בעזה'ית לדוריון ולתפללה ולמלחמה, וה' אלהים יעוז ל' בכחו הגדל. וכבר דיברתי הרבה עם ידידינו מוסר כתוב זה ר' שמואל ווינגערג [מראשי המעסיקים לטובות מוהרנת]. וכי'ה במכتب קע'ה ר' שמואל ווינגערג היה הפ' מיום ר' משפטים עד אתמול [יום ד' תצ'ו], ואטמול נסע לבו'ת ע'כ'. ואני מצפה על מכתבי שישי' לי מהרה לטוב, ואקווה להשם יתברך שאתנהלה לאי' לבرسلב' שלום.

ואוי אפשר לעמוד על סוף דעתם של המתוגדים, מה החשובים בזה שרצו לגורשני מברסלב', הלא אם אסע למקום שאסע, אודיע גם שם אמרתת תורה ה'ק', והיו נעשים שם גם כן ברסלבר חסידים שהם כשרים אמיתייםшиб'ראל. [וכען מה שאמר רב'יל בעת המלחמת הנדרול עלי' ענה ואמר רב'יל מה היה אם יגורשו אותו מכאן גם כן, מכל מקום שאב'ב שם, בכל מקום שאעשה פסעה תקון תמייה, ווי איך ועל אטרעט און וועל איך אליך פאר רעכטען עכ'יל (ח'י'ם סי' קט'). המתוגדים השקט לא יוכלו, ומסרו מסורת על מוהרנת' לפני המשלה, כי רצוי לנו שרב'יל לא יתmesh יותר ח'ז. ולכן השתדל איז המשלה מן אונ'ש חסידי ברסלב', כדי שאמרו של רב'יל לא יתmesh יותר ח'ז. ולכן השתדל איז המשלה לשלהו חוץ לאיזור אוקריינא, או אפילו לסיביר ובויז'ה ר'ה'יל. ועי' מכתב קע'ז' ובמכתב ר' וכמו רב'יל האיז אודר בעיד בדסלב' דזוקא כמי'ש לעיל. וחכינו שיבש ברסלב' ושם נתחבבו כל ספ'ר'ין' כז' בטה' מהרנת' בהשם ש'ה' עמו ג''] ובאמת עולה על דעתך אול' כוונת השם יתברך בשביב' וה' שאסע למקום רוחך, ולהתחליל שם להפ'ן מעניות רב'יל על פני תבל'. אך ישי' לי רחמנות גדור עלייכם להיות נפרד מכם ח'ו' פטאום, מوطחני בחסדי ה' בכחו הגדל שבבודאי לא יעשה זאת למענו זיל, ויעורני בנפלאותיו לשוב לבתי' לבرسلב' שלום מהרה.

יום הפורים ממשמשים ובאים, והשם יתברך ישמע ועקתינו למחר ביום תענית אסתר, ונזקה לשפוך לבנו כמים לפניו ית', וכעשותו נוראות

שיעור אופק אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן!

לימוד ספרה'ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום
מע Kun הערך אופק אוצרות ברסלב' יעדן טאג א
עמור בספרה'ק ליקוטי מוהר"ן

געלערנט אופק אידיש' מיט אל קלאהה'ן הסבר, לoit דיא
מופורשים און ליטוי ווי עס איז מובאראן אין ליקוטי הלוות
זוקן ואמצז אוחוי למזר סטרוי 'כל' יומ', וליין ולוחש בהם למיצא בהם
כל פעם עיטה להוציא נפשיכם (על' מכתב שי'ז)

למתקנים למערתת ון לטעג מאמרם להופיע בערט טופר, או להערות ון
מי שערען שיעען לו העט טופר על יד הא��ל, יענ'א:
CONGHVPRINTING@GMAIL.COM
845.781.6701
אַלְחָפָעָקָס:
לוזדעה על מול טוג לאג'ש, יש לשלאה הוועה (עד יומ ג' בשעה: 09:00 ג'נקה):